

Dog skal det være Forpagteren tilladt at optage det fornødne Antal af afledygtige Undermaalsøsters til Anvendelse som Moderøsters i Bafinerne; de skulle umiddelbart anbringes i disse og maa ikke bringes i Land, da de ellers ville blive behandlede som ulovlig fiskede.

§ 4.

I Limfjorden er al Skrabning af Østers ubetinget forbudt, og disse maa der kun optages af Dykkere eller ved Anvendelse af Brille.

Paa saadanne til Udlægning af Østers bestemte Steder, hvor Bunden trænger til Rensning, kan det ventes tilladt, at denne foretages med dertil indrettede og af Ministeriet godkendte Redskaber, men nærmere bestemt Indstilling herom maa være gjort til Finantsministeriet og af dette være billiget, inden Foranstaltningen tør bringes i Udførelse.

§ 5.

Søvrigt maa Forpagteren ikke udøve Østersfiskeriet paa saadan Maade, at derved lægges Hindringer i Veien for andet berettiget Fiskeri, og han vil i saa Henseende for Limfjordens Vedkommende være undergivet Tilsyn af Kontrollen med det almindelige Fiskeri i Fjorden. Alle Trætter, som i denne Anledning kunne optaa, ere Finantsministeriet uvedkommende.

§ 6.

Finantsministeriet forbeholder sig Ret til, saa ofte det maatte findes henfigtsmæssigt, at lade Østersbankerne undersøge ved en eller flere dertil antagne sagkyndige Mænd, der have fri Afgang overalt, og hvem der da af Forpagteren eller hans Folk vil være at meddele alle de Oplysninger om Fiskeriet, som de maatte forlange. Derhos er Forpagteren i Et og Alt, hvad Østersfiskeriet angaar, undergivet Tilsyn af den Kontrol med Østersfiskeriet, som er eller maatte blive indrettet, og som ligeledes har fri Afgang overalt og er berettiget til at erholde alle de Oplysninger, den forlanger. Samme fri Afgang og Ret til at erholde Oplysninger tilkommer ogsaa den af Ministeriet antagne Konsulent i Østersfiskerifager.

Enhvert Fartøi, som i Forpagterens Tjeneste benyttes til Østersfiskeriet, skal være forsynet med et aftalt Mærke saavel paa selve Fartøiet som paa en i dette under Arbeidstiden opreist Stang af 3 Alens Høide.

§ 7.

Finantsministeriet forbeholder sig Ret til at paabyde Forpagteren i længere eller kortere Tid fuldstændig at frede visse Baner, dog samtidig ikke i større Udstrækning end høist Halvdelen af Limfjorden. Ligeledes er Finantsministeriet berettiget til ved en Fiskefæsons Begyndelse at foreskrive et Maximum af det Antal Østers, der i Sæsonens Løb i det Hele maa fiskes, dog at dette Maximum ikke kan fastsættes lavere end to Millioner.

I Henhold hertil er det bestemt, at der i det første Forpagtningssaar ikke maa fiskes mere end to Millioner.

§ 8.

Forpagtningsafgiften beregnes til $4\frac{1}{2}$ — fire og en halv — Ore for hver optagen og ikke igjen udlagt Østers; dog skal der i hvert Forpagtningssaar svares mindst en Sum af 22,500 Kr. — Tyve og To Tusinde, Fem Hundrede Kroner — selv om ikke det fulde dertil svarende Antal af Østers er optaget. I det første Forpagtningssaar fra 1ste Mai 1890 til 30te April 1891 nedsættes Afgiften dog til 3 — tre — Ore for hver Østers.

Afgiftsberegningen opgjøres af Kontrollen maanedlig, og dens Saldo skal af Forpagteren være indbetalt paa Tidsted Amtstue inden den 15de i den paafølgende Maaned. Skulde der hengaa over 14 Dage efter nævnte Forfaldsdag, uden at Afgiften endnu er betalt, er Forpagtningen dermed uden Lovmaal og Dom bortfalden og kan af Finantsministeriet strax overdrages til en Anden. I saa Fald er den fratrædende Forpagter desuden forpligtet til stadsløst at erstatte Statskassen alle af Kontraktens Misligholdelse flydende Tab og Udgifter, i hvilken Henseende Statskassen kan holde sig til den af Forpagteren stillede Sikkerhed saavel som til ham selv personlig.